Právo na vzdělání a rovný přístup k němu

Právo na vzdělání, garantované množstvím mezinárodních i vnitrostátních předpisů, patří mezi práva, kterých se lze domáhat pouze v mezích zákonů, jež ho provádějí. Mezi takové právní předpisy patří zejména antidiskriminační zákon a školský zákon. Např. čl. 33 Listiny základních práv a svobod, čl. 2 prvního dodatkového protokolu Evropské úmluvy lidských práv, čl. 14 Charty základních práv Evropské unie.

Antidiskriminační zákon

Antidiskriminační zákon se vztahuje jak na přístup ke vzdělání, tak jeho poskytování. Zakazuje diskriminaci na základě rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru. Výčet chráněných důvodů v antidiskriminačním zákoně je uzavřený (konečný). Pokud dojde v přístupu ke vzdělání k diskriminaci (např. z důvodu národnosti či zdravotního postižení), může se osoba bránit u soudu a žádat, aby škola upustila od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění (např. omluva). Může též požadovat náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Školský zákon

Pro účely tohoto doporučení je nezbytné upozornit zejména na zásadu rovného přístupu ke vzdělávání zakotvenou v ustanovení § 2 školského zákona. Ten obsahuje výčet důvodů, na základě kterých zákon zakazuje rozlišovat mezi jednotlivými zájemci o vzdělávání, dětmi, žáky i studenty. Jsou mezi nimi důvody, které antidiskriminační zákon nezná (např. jazyk, rod, sociální původ, majetek). Daný výčet je možné označit za tzv. otevřený, jelikož poslední z vymezených zakázaných diskriminačních důvodů je „jiné postavení občana“. Jak uvádí i odborná literatura, „zakázána je tak jakákoliv nerovnost v přístupu ke vzdělávání, která postrádá rozumné opodstatnění“. V praxi jsou to zejména ředitelky a ředitelé škol, kteří musí být velice obezřetní, pokud rozlišují mezi jednotlivými dětmi při zápisu k povinné školní docházce na základě kritérií. Jejich rozhodnutí o nepřijetí dítěte může pro rozpor se zákazem diskriminace zrušit krajský úřad či správní soud. Odborná literatura uvádí, že i v případech, kdy bylo dítě znevýhodněno v přístupu k základnímu vzdělávání na základě důvodu, který je uveden pouze ve školském zákoně (např. majetku či sociálního původu), může se domáhat zadostiučinění u soudu prostřednictvím žaloby na ochranu osobnosti.